

Ημέρα	Ώρα	Μέσο	Δημοσιογράφος	Ημερομηνία
Τρίτη	14:00 πμ	Ραδιόφωνο ΣΚΑΪ	Μπάμπης Παπαδημητρίου	08/04/2008

Μπάμπης Παπαδημητρίου: Γιάννη καλό σου μεσημέρι.

Γ. Μαυρή: Καλό μεσημέρι.

Μπάμπης Παπαδημητρίου: Πρέπει να πούμε στους ακροατές που μας ακούνε εδώ, τι βρήκαμε στο Βαρομέτρο του μηνός Απριλίου. Να θυμήσουμε ότι το κάνουμε κάθε μήνα. Πόσα έχουμε κάνει 40-45; Πάνε χρόνια τώρα ε;

Γ. Μαυρή: Είναι τέσσερα χρόνια συναπτά και γεμάτα.

Μπάμπης Παπαδημητρίου: Είναι η μεγαλύτερη σειρά που υπάρχει κάθε μήνα. Μία μέτρηση για τα βασικά θέματα της επικαιρότητας, βεβαίως, και για τους πολιτικούς παράγοντες. Τώρα, το πρώτο συμπέρασμα Γιάννη Μαυρή. Που είμαστε πολιτικά. Υπήρχε η ανάγνωση ότι η κρίση του δικομματισμού στάθηκε και τώρα ο δικομματισμός αρχίζει να ξαναπαίρνει πάλι την πάνω βόλτα. Εσύ δεν συμφωνείς διαβάζοντας τα στοιχεία που βρήκατε.

Γ. Μαυρή: Θα έλεγα ότι υπάρχει μία επιβράδυνση της πτωτικής πορείας των δύο μεγάλων κομμάτων. Σε καμία περίπτωση, όμως, δεν έχει αντιστραφεί το κλίμα. Περισσότερο φαίνεται να πηγαίνουμε σε μία σταθεροποίηση στα νέα επίπεδα που έχουνε προκύψει. Θα είμαστε πιο σίγουροι τους επόμενους δύο μήνες. Θα έλεγα, επομένως, ότι υπάρχει μία τάση επιβράδυνσης της κρίσης, και όχι υπέρβασής της. Με τη Νέα Δημοκρατία να προηγείται, αλλά σε χαμηλότερα επίπεδα από αυτά των Βουλευτικών εκλογών, στο 37%. Με το ΠΑΣΟΚ να υστερεί κατά 6,5 μονάδες, που είναι μια μεγάλη διαφορά. Η επιρροή του είναι περίπου στο 30,5%. Και, βεβαίως, το ΣΥΡΙΖΑ ο οποίος εισπράττει όλους αυτούς τους μήνες την πολιτική δυσaréσκεια και η εκτίμησή μας τον ανεβάζει στο 18%. Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει κέρδη και από την Αριστερά, δηλαδή την κομμουνιστική αριστερά, το ΚΚΕ, το οποίο υπολογίζουμε στο 7% και 4,5 στο ΛΑΟΣ. Αυτή είναι η εκτίμησή μας για τον μήνα Απρίλιο.

Μπάμπης Παπαδημητρίου: Η οποία μας δίνει, γιατί αυτό έχει μεγάλη σημασία, και από κει ξεκινάνε και οι υπόλοιπες συζητήσεις, μία κατανομή εδρών στο κοινοβούλιο τέτοια που δεν μπορούμε να μιλήσουμε για αυτοδυναμία, αλλά ούτε και για το ενδεχόμενο δεδομένων συμμαχιών, εάν αυτές δεν προετοιμαστούνε πολιτικά πριν τις εκλογές. Να ξέρουμε, όμως, τώρα πια πως γίνεται και η εκτίμηση των κοινοβουλευτικών εδρών για να μπορέσουμε να συνεχίσουμε την κουβέντα μας Γιάννη Μαυρή.

Γ. Μαυρή: Η εκτίμησή μας, εάν είναι φυσικά σωστή, δίνει 139 έδρες στη Νέα Δημοκρατία. Δίναμε 140 στην προηγούμενη μέτρηση. 82 στο ΠΑΣΟΚ, ενώ ήταν μια-δυο έδρες παραπάνω. 48 το ΣΥΡΙΖΑ. 19 στο ΚΚΕ από 20 τον προηγούμενο μήνα. Και 12 στο ΛΑΟΣ, από 11. Επομένως, έχουμε μία ισχυρή κοινοβουλευτική ομάδα της Νέας Δημοκρατίας, αλλά χωρίς αυτοδυναμία. Ο εκλογικός νόμος, ο παλιός δίνει τη δυνατότητα σε ένα συνασπισμό κομμάτων να πάρει το πριμ των 40 εδρών, αλλά μόνο αν έχει προϋπάρξει μια συνεργασία. Ο καινούριος νόμος που θα ισχύσει μέσα στις επόμενες εκλογές, καταργεί και αυτή τη δυνατότητα.

Μπάμπης Παπαδημητρίου: Καταργεί τη δυνατότητα της συνεργασίας.

Γ. Μαυρή: Του πριμ.

Μπάμπης Παπαδημητρίου: Του πριμ σε περίπτωση συνεργασίας. Ξαναφέρει δηλαδή το προηγούμενο καθεστώς. Γιατί αυτό δεν υπήρχε στον προ-προηγούμενο εκλογικό νόμο.

Γ. Μαυρή: Είναι μία εικόνα Μπάμπη κρίσης του δικομματισμού, αλλά άνισης. Η κρίση αυτή δεν αφορά τόσο τη Νέα Δημοκρατία, αλλά αφορά κυρίως το ΠΑΣΟΚ, στο οποίο αυτή τη στιγμή βλέπουμε να υπάρχει μια ενδοκεντροαριστερή αντιπαράθεση,, που οφείλεται ακριβώς σε αυτή τη μετατόπιση σημαντικού μέρους του εκλογικού σώματος από το ΠΑΣΟΚ προς το ΣΥΡΙΖΑ.

Μπάμπης Παπαδημητρίου: Διότι 48 και 82, αν δεν κάνω λάθος κάνει 130 έδρες. Δεν μπορεί, επομένως, η συνεργασία αυτή να εκδηλωθεί μετά τις εκλογές. Πρέπει να έχει εκδηλωθεί πριν. Για να φτιάξουν ένα κοινό, να κάνουν κοινές λίστες. Να κατέβουν μαζί, δηλαδή, στις εκλογές.

Γ. Μαυρή: Σου θυμίζω ότι αυτή η συνεργασία δεν έχει αποδοχή πάρα πολύ υψηλών ποσοστών στην κοινή γνώμη.

Μπάμπης Παπαδημητρίου: Σωστά, για να δούμε και αυτό γιατί το μέτρησες και αυτό σε αυτό το βαρόμετρο. Να δούμε το στοιχείο το σχετικό Γιάννη Μαυρή.

Γ. Μαυρή: Επειδή ακριβώς, έχει ρευστοποιηθεί η πολιτική συγκυρία και υπάρχει το ενδεχόμενο να γίνεται συζήτηση για τις πιθανές συμμαχικές κυβερνήσεις, καθιερώσαμε στο Βαρόμετρο μία ερώτηση που μπορεί να δείχνει τη μεταβολή του κλίματος από μήνα σε μήνα. Και από ότι φαίνεται η κοινή γνώμη, στην περίπτωση που δεν υπάρξει αυτοδυναμία, τάσσεται αυτή τη στιγμή και σε αυξανόμενο βαθμό υπέρ της επανάληψης των εκλογών, το 26%, ή μιας οικουμενικής κυβέρνησης, που βέβαια είναι ένα ευχολόγιο, 19%. Και τρίτη επιλογή είναι η κυβέρνηση συνεργασίας ΠΑΣΟΚ-ΣΥΡΙΖΑ, 18%. Αυτές είναι οι τρεις βασικές επιλογές.

Μπάμπης Παπαδημητρίου: Μου επιτρέπεις να πω κάτι Γιάννη Μαυρή. Τον προηγούμενο μήνα που είχες ξαναμετρήσει το ίδιο ακριβώς πράγμα, εκείνοι που έλεγαν επανάληψη των εκλογών ήταν 20% ενώ τώρα είναι 26%. Γιατί αυτό εμπεδώνεται στη συνείδηση όλων μας ότι είναι μια προοπτική και ζυγίζουμε καλύτερα το τι θα έπρεπε να γίνει σε μια τέτοια περίπτωση.

Γ. Μαυρή: Βεβαίως, είναι πιο ψύχραιμοι αυτοί και δεν είναι χωρίς πολιτικές συνέπειες η αυξανόμενη αυτή τάση της κοινής γνώμης που σου λέει καλύτερα, τελικά, βλέποντας το σκηνικό που διαμορφώνεται αν δεν υπάρχει αυτοδυναμία να πάμε σε επανάληψη των εκλογών. Κάτι που ευνοεί το πρώτο κόμμα, το κόμμα που προηγείται. Αυτό μην το ξεχνάμε και αυτό έχει να κάνει ακριβώς με αυτό που λέγαμε πριν ότι τελικά η κρίση έχει άνισες πολιτικές συνέπειες στους δύο πόλους του δικομματισμού.

Μπάμπης Παπαδημητρίου: Μα και αυτό σημαίνει ότι ενώ τον προηγούμενο μήνα βρίσκαμε κυρίως νεοδημοκράτες που λέγανε επανάληψη εκλογών, δεν το συζητούμε, αυτό πρέπει να γίνει εάν δεν φτιαχτεί αυτοδύναμη κυβέρνηση στην πρώτη εκλογή. Πάμε σε δεύτερη εκλογή. Ενώ τώρα βρίσκουμε και άλλους πλην των νεοδημοκρατών.

Γ. Μαυρή: Περίπου το ένα πέμπτο των ψηφοφόρων του ΠΑΣΟΚ, αλλά και της Αριστεράς, θα προτιμούσε την επανάληψη των εκλογών. Θα ήθελα να πω Μπάμπη, επί τη ευκαιρία, ότι η κρίση του δικομματικού συστήματος, ή του δικομματισμού που λέμε, δεν είναι ένα επικοινωνιακό τρικ ούτε είναι ένα κατασκεύασμα των δημοσκοπήσεων.

Θα πρέπει να το έχουμε στο μυαλό μας, διότι αυτό το φαινόμενο και αυτή η συγκυρία που ζούμε δεν αλλάζει κατά το δοκούν μέσα σε μια βδομάδα, ή ένα μήνα. Θα κρατήσει, είμαστε σε μια καινούρια φάση.

Μπάμπης Παπαδημητρίου: Λες αυτό που θυμάμαι πολύ καλά. Πρέπει να ήταν το Φεβρουάριο που το συζητούσαμε, ότι φουσκώνει πολύ ο ΣΥΡΙΖΑ, τι γίνεται Γιάννη σε ρώταγα. Και μου είχες απαντήσει, ναι όντως είναι κάτι καινούριο και δεν είναι κάτι που θα το δούμε ότι φούσκωσε – ξεφούσκωσε. Έχεις βρει, επίσης, σε μία ερώτηση εξαιρετικά ενδιαφέρουσα: ανεξάρτητα από τις κομματικές σας προτιμήσεις, ποιο κόμμα κάνει καλύτερη αντιπολίτευση σήμερα στην κυβέρνηση; Το ΠΑΣΟΚ, το ΚΚΕ, ο ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ, το ΛΑΟΣ; Και ρωτάς και παίρνεις μια απάντηση, η οποία δεν χρειάζεται πολλές αναγνώσεις, μία έχει βασικά.

Γ. Μαυρή: Ο κόσμος, η κοινή γνώμη, θεωρεί κατεξοχήν το ΣΥΡΙΖΑ ως το κόμμα που κάνει την «καλύτερη» αντιπολίτευση, ανεξάρτητα από το τι πιστεύει κανείς, που είναι τοποθετημένος. Όλοι αναγνωρίζουν, το 40% σχεδόν, το 37% ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι αυτή τη στιγμή η αντιπολίτευση στην Κυβέρνηση. Το 37%, το αντιπαραβάλλουμε στο 11% που πιστεύει ότι είναι το ΠΑΣΟΚ. Είναι εντυπωσιακό. Είναι τέσσερις φορές περισσότερο το ποσοστό της κοινής γνώμης που θεωρεί ότι είναι ο ΣΥΡΙΖΑ αντιπολίτευση και όχι το ΠΑΣΟΚ. Το ΠΑΣΟΚ έχει 11% Μπάμπη, 12 το ΚΚΕ και 13 ο ΛΑΟΣ. Επομένως, αυτό νομίζω ότι είναι ένα κλειδί που εξηγεί και την κρίση του δικομματικού συστήματος. Γιατί έχει μπλοκάρει το δικομματικό σύστημα που λειτούργησε όλο αυτό το διάστημα; Γιατί ακριβώς το ΠΑΣΟΚ μετά τη δεύτερη εκλογική του ήττα και την εγκατάλειψη του από τα μέσα ενημέρωσης που το στήριζαν, στα μάτια του κόσμου, δεν συγκροτεί μια πειστική εναλλακτική λύση. Ο κόσμος αποδεσμεύεται, ένα μέρος των ψηφοφόρων της κεντροαριστεράς και ψάχνεται, προσανατολίζεται προς το ΣΥΡΙΖΑ, που αυτή τη στιγμή φαίνεται να εκφράζει καλύτερα τη διαμαρτυρία και τη δυναμική δυσαρέσκεια.

Μπάμπης Παπαδημητρίου: Γιάννη Μαυρή, εγώ δεν θέλω να κάνω μία ανάγνωση ποιοτική σε στοιχεία που καταρχήν είναι ποσοτικά, όμως όταν τέσσερις στους δέκα λένε αυτοί κάνουν την αντιπολίτευση τώρα (ο ΣΥΡΙΖΑ) και ένας στους δέκα λένε ότι όχι την κάνει το ΠΑΣΟΚ, το ΚΚΕ, ο ΛΑΟΣ, είναι ότι υπάρχει και μια διαβάθμιση στο στίλ της αντιπολίτευσης, έχω την εντύπωση, δηλαδή, ότι κρίνουν θετικά τον τρόπο με τον οποίο ο ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ αντιπολιτεύεται και γι' αυτό και τον αισθάνονται ότι κάνει πραγματική αντιπολίτευση. Αυτό είναι ποιοτική, ίσως, εξήγηση που δίνω, αλλά είναι τόσο μεγάλη η διαφορά η ποσοτική που πρέπει να της βρούμε μια εξήγηση.

Γ. Μαυρή: Για να γίνει κατανοητό το μέγεθος της παρατήρησής σου, αν δώσουμε και το στοιχείο των ψηφοφόρων του ΠΑΣΟΚ, όπου και μεταξύ των σημερινών ψηφοφόρων του ΠΑΣΟΚ, το 38%, πάλι τέσσερις στους δέκα, θεωρούν ότι είναι ο ΣΥΡΙΖΑ και μόνο δύο στους δέκα, το 23% πιστεύει ότι είναι το κόμμα τους.

Μπάμπης Παπαδημητρίου: Και μες στο ΠΑΣΟΚ πιστεύουν ότι ο ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ κάνει καλύτερη αντιπολίτευση.

Γ. Μαυρή: Ακριβώς. Νομίζω ότι αυτό είναι ένα κλειδί της σημερινής κατάστασης. Δεν ξέρουμε που θα καταλήξει, διότι αυτό προϋποθέτει ότι θα προεξοφλήσουμε τις δυνατότητες ανάκαμψης και επανασυγκρότησης που έχει το ΠΑΣΟΚ. Αλλά και από την άλλη πλευρά, πως θα αποσαφηνίσει ο ΣΥΡΙΖΑ, που είναι ένα καινούριο κόμμα πια, μόνο το ένα τρίτο του σημερινού ΣΥΡΙΖΑ είναι παλιοί του ψηφοφόροι, όλοι οι άλλοι είναι καινούριοι. Έρχονται από το ΠΑΣΟΚ, έρχονται από το ΚΚΕ, ενδεχομένως και από τη Νέα Δημοκρατία. Πόσους από αυτούς θα μπορέσει τελικά να συγκρατήσει. Ποια πολιτική φυσιογνωμία θα διαμορφώσει και βεβαίως, τι θα πει προγραμματικά για τη διακυβέρνηση της χώρας; Που εκεί θα κριθεί φυσικά και το ζήτημα.

Μπάμπης Παπαδημητρίου: Γιάννη Μαυρή όμως, εδώ υπάρχει και ένα θέμα άλλο, λίγο διαφορετικό. Ρώτησες αυτή τη φορά, εκτός από το δίπολο, ποιος είναι καταλληλότερος για πρωθυπουργός, η γνωστή ερώτηση του καταλληλότερου που είναι πάντοτε μεταξύ των αρχηγών των δύο μεγάλων κομμάτων, που το ένα έχει την πλειοψηφία έτσι και αλλιώς. Πήρες λίγο πολύ τις ίδιες απαντήσεις που είχες πάρει και τον προηγούμενο μήνα νομίζω. Ο Καραμανλής λίγο χειρότερα, ο Παπανδρέου λίγο καλύτερα. Όταν, όμως, βάζεις όλους τους πολιτικούς αρχηγούς και ρωτάς: ανεξαρτήτως κομματικών προτιμήσεων αν επιλέγατε για πρωθυπουργό ποιον; Εκεί ο Καραμανλής ενισχύεται σε σύγκριση με όλους τους άλλους.

Γ. Μαυρής: Για την ακρίβεια δεν ενισχύεται.

Μπάμπης Παπαδημητρίου: Όχι, αλλά έχει κεφάλι μεγάλο από όλους τους άλλους.

Γ. Μαυρής: Έχει διαφορά από το δεύτερο και τον τρίτο. Δηλαδή, ο Καραμανλής έχει ένα ποσοστό 39%, που προέρχεται κατά βάση φυσικά από τη Νέα Δημοκρατία αλλά και από άλλους χώρους. Ο Παπανδρέου είναι στο 16%. Η σχέση είναι παραπάνω από δύο προς ένα. Και ο Αλέξης Τσίπρας έχει 13%. Δηλαδή, βλέπουμε ότι στην ουσία αυτό που λέμε ότι η κρίση του δικομματισμού, τελικά παρότι αφορά και τους δύο, επειδή δεν πλήττει τη Νέα Δημοκρατία στον ίδιο βαθμό που πλήττει το ΠΑΣΟΚ, έχει ως αποτέλεσμα η Νέα Δημοκρατία να φαίνεται σήμερα ως περισσότερο κυρίαρχο κόμμα στα πλαίσια αυτής της αναδιάταξης. Το ίδιο φαινόμενο επιβεβαιώνεται και στο επίπεδο των προσώπων. Ένας Καραμανλής παραμένει σχετικά υπερκυρίαρχος, ενώ οι άλλοι διαγωνίζονται για τη δεύτερη θέση. Το 16% θεωρεί καταλληλότερο τον Παπανδρέου, ενώ το 13% τον Τσίπρα. Δεν είναι ισχυρά ποσοστά πρωθυπουργικής ικανότητας απέναντι στον πρώτο.

Μπάμπης Παπαδημητρίου: Και αυτό είναι που εξηγεί όλα τα υπόλοιπα πράγματα μαζί. Τη διαφορά που έχουν μεταξύ τους για την ώρα τα δύο πρώτα κόμματα.

Γ. Μαυρής: Η διαφορά παραμένει στις 6,5 μονάδες.

Μπάμπης Παπαδημητρίου: Τη μικρή διαφορά που υπάρχει μεταξύ του δεύτερου και του τρίτου κόμματος

Γ. Μαυρής: Σχετικά μικρή διαφορά και γι' αυτή δεν είμαστε σίγουροι. Θα είμαστε περισσότερο σίγουροι, επειδή είναι ένα φαινόμενο σε εξέλιξη – πρωτόγνωρο, δεν έχουμε και την εμπειρία, αν θέλεις, ως ερευνητές να αξιολογήσουμε το που θα σταματήσει αυτή η τάση, πιστεύω όμως ότι στο επόμενο δίμηνο θα υπάρχει πια ένας επαρκής χρόνος. Θα είμαστε περισσότερο σίγουροι από ότι είμαστε σήμερα.

Μπάμπης Παπαδημητρίου: Και σίγουρα θα χρειαστούν κάποιες κάλπες ανάμεσα για να δούμε και την κοινή γνώμη να μετατρέπεται σε ψηφοφόρο.

Γ. Μαυρής: Και τι κάλπη θα είναι; Θα είναι κάλπη Ευρωεκλογών που διευκολύνει περισσότερο την ελαστική έκφραση της ψήφου, ή θα είναι κάλπη πρόωγων βουλευτικών εκλογών. Και αυτό έχει μεγάλη σημασία.

Μπάμπης Παπαδημητρίου: Δεν ξέρω. Αυτό θα το δούνε οι πολιτικοί και τα επιτελεία τους, αλλά πάντως σίγουρα έχει ένα ενδιαφέρον, και οπωσδήποτε είμαστε σε μια κατάσταση που μοιάζει πολύ με το 1976-77. και δεν χρειάζεται να ψάχνουμε στο '58, εγώ δεν συμφωνώ με αυτή τη λογική. Αλλά φαντάζομαι και ως αναλυτής Γιάννη Μαυρή, περνάς μια ωραία περίοδο. Εσύ το ψάχνεις.

Γ. Μαυρή: Σίγουρα είναι μια ενδιαφέρουσα περίοδος, στην οποία η πολιτική επιστρέφει με διάφορους τρόπους.

Μπάμπης Παπαδημητρίου: Ευχαριστούμε πολύ τον Γιάννη Μαυρή, τον Πρόεδρο και Διευθύνοντα Σύμβουλο της PUBLIC ISSUE. Καλό σου μεσημέρι.

Γ. Μαυρή: Και εγώ ευχαριστώ.